

CAO News 8

Horolezecký časopis severočeského regionu č.097

WWW.VRCHOLKY.CZ

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN

WWW.LEZEC.CZ

Ročník 9, číslo 097

-- Since 1999 --

Srpen 2007

PÁR SLOV O
TRÉNINKU..

KRZYSZTOF
WIELICKI

*„Já příliš netrénuji.
Neposiluji, občas si
zaběhám. Trénink by měl
člověka především bavit.
No a mě příliš nebaví.
Myslím, že takový
dvanáctidenní pochod s
nákladem do základního
tábora je tím nejlepším
tréninkem..“*

V tomto čísle

- ✓ Dovolená v poklusu u K.B.
- ✓ Veronika B. na Volej veži
- ✓ Kaňony 2007 Lukáše Ch.
- ✓ Rájec Karla Bělíny
- ✓ Rájecská paní Xa
- ✓ Několik zpráv z Tater
- ✓ Drážďanský klub Empor
- ✓ Archiv vrcholových knih
- ✓ Nové cesty
- ✓ Střípky
- ✓ Něco pro Jonáše
- ✓ a mnohé další...

Veronika Barčíková ve čtvrté délce J žebra (Chmielowski) na Voliu věžu. Foto © 2007 Jiří Chára

Co nového v CAO Děčín?

Informace z klubového dění..

Jiří Houba Chára
Předseda CAO Děčín

V poledne 1.8.2007 se po Děčíně rozezvučely sirény. Jasný signál, že večer bude schůzka (Civilní obrana zkouší sirény vždy v poledne, první středu v měsíci). Do dalekých hor a oblastí se však kvílivý signál asi nedonesl, a tak nás bylo stejně jako servírek – dva. **Jan Jordák** a já, plus host **Josef Hozák**, předseda HK Děčín.

No jo, kdo by také schůzoval, když je teplo, jsou prázdniny a dovolené, no né??

Program srpnové schůze:

Pár bodů k projednání sice bylo, ale vzhledem k situaci jsme to vzali letem světem:

- **Čeká nás.** Klubová věčička „...a bude hůř“ v restauraci U Kosti v Dolním Žlebu, Jetřichovická dvanáctihodinovka už tento víkend, několik stoletých vrcholů (Ostrov, Tisá, Sasko) a pár dalších akcí.
- **Nový člen CAO Děčín Adam Chára** (můj synátor). Dosáhl plnoletosti, leze 6C – nejvyšší čas dostat ho na správnou palubu :o) Vítejte v klubu!
- **Různé.** Josef přinesl zbylé deníky **Rudy Zabilky**, probírali jsme významné životní jubileum jedné z výrazných postav Labského údolí, a hlavně diskutovali o prosbě **Heinze Gliniorze** na umístění starých německých knih ze soukromých archivů do archivu v Drážďanech, kde je již uloženo více jak 4000 vrcholových knih a jsou běžně přístupné pro veřejnost.

Další záležitosti jsme přesunuli na příští schůzi, která by se měla konat až opět zavýjí sirény, tedy ve středu 5. září 2007..

Horám zdar!

Dovolená v poklusu..

..u Karla Bělíny

Petr Pavelka
LK Mšeno

Ja k to začalo?? S Karlem Bělínou jsem se seznámil přes svého místního kamaráda, kováře Luboše Martínka, s kterým Karel vylezl spoustu prvovýstupů..

Letos mě pozval i s mojí rodinou k němu do Povrlů. Jeho žena Míla s dcerou Karolínou odjely do Španělska a tak nám Karel poskytl vřelé ubytování přímo u něho doma.

Čekal jsem klidné, pohodičkové lezení, jako u nás v Dubských skalách. Ale to, co následovalo, byl šílený maratón spěchu od něčeho k něčemu...

A jak to probíhalo??

Vlakem jsme přijeli do Ústí, kde na nás již čekal Karel s autem. Spolu s ženou Ivanou, dvěma dětmi a psem jsme naházeli batohy do auta a vydali se na nákup do Globusu. Plný vozík piv a potravin jsme vmísili kam se jen dalo a vyrazili natankovat benzín.. i s uhánějícími policajty za našimi zády.

Sotva Karel vystoupil, už se na něho obořili, že celou dobu nesvítí. Karel, coby obratný řečník jim ihned začne vysvětlovat, co a jak:

„Doklady mám v pořádku. Táhle za oknem dvě lékárníčky, z toho jednu horolezeckou, výstražný trojúhelník vám ukážu hned..“

Otevírá kufr a už vyhazuje štosy jídla na silnici. Policajti se kapku zděsili, upustili od další kontroly mávnutím rukou a odešli..

Karel se usmál a řekl: „Kdyby to měl zajíc, tak s tím běží.“ Tuhle větu jsem pak slyšel asi tisíckrát. Dotankoval, nastartoval... pak si uvědomil, že policajti ho stále sledují a že by měl také zaplatit..

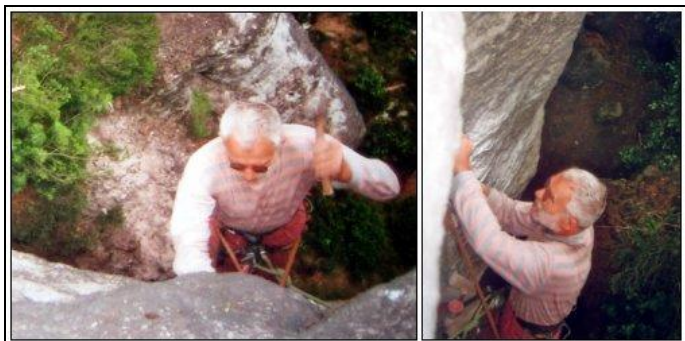
Ubytování bylo přímo královské. Ivana a já v jeho manželské posteli, děti se psem vedle v pokojíku a Karel dole na gauči..

A pak jsme hned vyrazili do Rájce. Karel vyměřil pohodovou trasu pro Ivanu, děti a psa a my jdeme do skal. Pádí dvacet metrů napřed, já za ním. Ani nestačím koukat po skalách, protože musím v dále před sebou sledovat svého uhánějícího parťáka.

Zaparkovat vládní vozidlo a vyrazíme do skal.

Ve 14.30 stojíme před novou věží Pekař, zde začínáme prvovýstupem přes kruh za VII, dále pak bereme útokem jednu cestu za druhou. Na Sokolí věž Karel vyběhne Starou cestou, kam vytáhne i pár kluků z Děčína a již mi ukazuje Břichatce, kde děláme další sedmivý prvovýstup. To už je 18.30 hod, čas naplánovaný pro rodinku, která má čekat v Tisé u Staré Pekárny. Z dálky běžím za svým partákem k autu a cestou počítám, že jsme za ty čtyři hodiny vylezli 11 cest, z toho dva prvovýstupy.

Karel Bělina během sedmičkového prvovýstupu na novou rájeckou věž Pekaře..

Večer grilujeme a jdeme spát. Dříve než usnu, kochám se mraky alb s Karlovými fotografiemi.

Druhý den

Jedeme znovu do Rájce. Zde Karel dělá prvovýstup na Lorelei za VIIc, pak dáváme pár cest a jsme opět u Pekaře, kde děláme další dva prvovýstupy. Pak následuje prvovýstup na Sokolí podestu a tři prvovýstupy na Břichatce (nová věž naproti Sokolí věži). Do šesti večer jsme vylezli 14 cest, z toho 7 prvovýstupů.

Věž Tondova lavice má na vrcholu opravdovou lavici s nádherným výhledem na okolní věže. Schválně hádejte, kdo ji tam umístil..

Třetí den

Vstáváme brzy, protože mě Karel se šibalským úsměvem zve na exkurzi do Kovohutí Povrly, kde pracuje. Provádí mě po celé fabrice, všemi kanceláři, šatnami, umývárny, halami a rukama přitom mává na všechny strany, co kde kdy natíral. Nakonec stojíme před odsávacím potrubím frézy, vysokým tak 10 metrů. Zítra bych to natřel, jestli chceš, pojď se mnou. S radostí souhlasím, alespoň si odpočinu od lezení.

To už jsme ale zase v Rájci. Karel mi doporučuje Walterovu cestu na Sokolí věž. Moc se mi do ní nechce, ale kdo by odporoval Bělinovi? Nahoře nás chytá dešťová přeháňka a silný vítr. To je dobrý, kdyby to měl zajíc, tak s tím běží a jen skály oschnou už ve vichru lezeme dalších 5 cest.

Ted' jedeme na večeri ke kamarádovi Hansovi do Německa, velí. Smůla však pro mě a mého psa, jelikož mám starou občanku a nemám pas, Karel mě nasměruje z Rájce, kudy mám jít přes hranice do Ottomülle, kde mám čekat u kiosku. On s Ivanou a dětmi to vezme přes celnici a pak mě naloží.. Páni, to je bláznec, říkám si, když putuji v náručí s uštvaným psem, který, coby pes pokojový, se celé dny jen válí na gauči.

V Německu kolem šesté večer zvoníme na Hanse. Smůla, není doma. Karel nás však jako správný hostitel vede přes dvorek do sklípku. Počkáme na Hanseho a zatím si dáme pivo. A už nosí na stůl.

Po půl hodině zastaví proti nám auto. Vystupuje Hans a Karel mu hlásí, že se u něho navečeříme.. A tak nás Hans se svojí ženou Sylvou vřele pohostili.

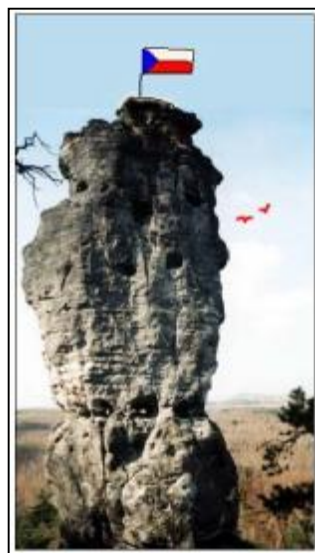
Jsem šťastný, že zpátky nemusím jít pěšky, protože se mi motá hlava. Ten pes ale nesmí štěknout a musí být schovaný pod nohama, říká velitel vozu. Vyšlo to. Celníci jen mávli rukou v momentě, co pes zvědavě vykoukl z okna...

Čtvrtý den

Docela bych si přispal, ale Karel nařizuje budíček na pátou, protože jdeme do fabriky. Na vrátnici mě hlásí jako firmu Bělina a posléze už mi vaří v kanceláři s vedoucím provozu kafe.

Jako natěrač je Karel profík stejně, jako ve skalách – běhá po žebříku nahoru a dolů jako o závod. Asistuji mu ze spodu a dávám bacha, abych nebyl moc pocákaný. Zachvilku zjišťuji, jak bylo dobré vzít si místo riflí nové maskáčové kalhoty, protože Karel natírá tmavě zelenou barvou. Kdyby to měl zajíc, tak s tím běží, libuje si, jak mu to jde. Najednou zařve „do prdele!“ a kbelík s barvou letí dolů, půl metru ode mne. Lituji už jen svoje bílé botasky.

Po hodině se jde za ním podívat vedoucí provozu s kolegou. Karel je šťastný. Mává štětkou a zpívá si: „Naši předkovééé byli volovééé z města Královééé.“ a vtom letí barva znovu dolů na zem. Ted' se raduji, že jsem se obezřetně držel, na rozdíl od vedoucího, od žebříku dále..

Ve 13 hodin se jde na Kozí vrch. Rodinka se psem cestou, kde je největší možný výskyt klíšťat, my cestou Královská vyhlídka V. Obdivuji, jak krásně dokázal Karel zajistit tuto rozlamanou, 120 m dlouhou cestu, přes více jak 20 borháků.

Cesta jako někde na horách – nástup strmým suťovým polem, 120 metrů pětkového lezení, 22 borháků, tři štandy a k tomu pěkné výhledy hluboko do údolí na Labe. To je **Královská vyhlídka** na Kozí vrch..

Po hodině jsme na vrcholu. Trochu na nás doléhá ospalost. Dole dáme pivo a jdeme domů. Karel se natáhne na gauč – prý kdyby usnul, mám ho v půl páté vzbudit. Chrrr.. Karel spí! Hurá!! Vyháním děti ven a nařizuji jen šepot. Nesmíme ho vzbudit, snad bude spát až do večera..

V pět opatrně koukám na gauč. Pořád spí. Je to přeci jen krásná dovolená - přemýšlím, že si dám pivo.. Vtom však Karel vyskočí z gauče, jako by ho píchla vosa: „Jdeme lézt, Pěťo!“

Než se rozkoukám, kde to jsme, stojíme na krásném masivu, který nese jméno Studený masiv. Lezeme jednu cestu za druhou. Když pak balíme lano, vyřítí se proti nám jedna paní z fabriky: „Jé, pane Bělino, vy jste snad všude..“ Paní sbírá borůvky a Karel vyzvídá, zda z toho bude koláč. Doma si zatím rodinka vybírá klíšťata, jen psovi se to moc nelíbí, protože má dlouhou srst.

Dobře schovaný **Studený masiv** nad obcí Mašovice. Jsou zde převážně kratší a dobře odjištěné cesty..

Pátý den

Karel říká, že dnes jde do fabriky sám, ať se vyspím. Jenže zaspal, uviděl mě v kuchyni a za chvíli už mu zase posílám barvu. Tentokrát nic nerozlil, a tak je špinavější víc než já.

Kolega z haly mu ukazuje vzadu u zdi vodovod. Karel se svléká do trenýrek a v předklonu si drhne kolena právě v okamžiku, kdy dovnitř vchází dva elegáni – majitelé firmy. Alespoň nemuseli platit za pánský striptýz.

V poledne jsme v Ostrově a náš průvodce naviguje rodinku nejdelší cestou na Sněžník, ať je klid na lezení..

Jdeme na Adršpašskou stěnu. Lezeme asi pět cest, z toho dva sedmové prvovýstupy. Při šesté cestě nás chytil slejvák. Rodinka i se psem čekají hodinu v telefonní budce a čtou si telefonní seznam, alespoň jsou v suchu..

Šestý den

Jedeme do Rájce. Už je mi nějak fuk, když mě mokré lezečky tlačí, když v nich šest hodin bez přezutí přebíháme od jedné věže ke druhé. Je to přeci poslední den.

Začínáme na Rájecké, končíme na Šmudlovi – 15 cest. Před další říkám, že dál už lezu jen v botaskách..

Večer grilujeme a pijeme. Všem je nám špatně.

Ráno odjíždíme domů. Karel balí batoh, protože za hodinu odjíždí do Alp..

Karel Bělina v traversu na Tondově Lavici v Rájci. I ve svých letech je to stále výborný lezec a je prostě k neutahání...

Bylo to super! Kájo, díky! Nikdy jsem ještě za šest dní nevylezl 57 cest, z toho 12 prvovýstupů..

*A tak to vlastně skončilo
– kdyby to měl zajíc, tak s tím běží...*

Foto © 2007 Petr Pavelka a archiv CNS

Na Volej veži

aneb prvé horolezecké dotyky s tatranskou žulou

Veronika Barčíková

Varín, Slovensko; t.č. Kodaň

Ticho podupkávam na štande pod Volovkou a istím ocina. Moje prvé horolezecké dotyky s tatranskou žulou. Je krásne šedá, sem – tam obrastená machom.

S lezením som začala pred rokom a pol a úplne mi počarovalo. Liezla som na skalkách, cez týždeň na umelej stene. Sem – tam nejaké preteky, veď aj to sú skúsenosti.

Avšak tu v horách je to iné. Dookola štíty, vysoké veže a neskutočná hĺbka podomnou.

Zamyslene sa dívam do doliny, kým ocino štanduje. Z myšlienok ma vytrhne: „Istím, môžeš liezť!“

Nasleduje hlboký nádych, kontrola uzla, a už aj prášim hore trojkovým pilierom na Volej vežu. Je to magické. Bála som sa, že mi expozícia bude robiť problém. Cítim akýsi nepokoj. To však metrami nalezenejšími v tomto teréne opadáva.

Hladko postupujem, keď ma zrazu zastaví kolmejší terén – málo stupov a chytov. Fíha, žeby toto bola trojka? Toto? Avšak hneď nájdem riešenie, nastúpam nohami a odkryje sa mi množstvo menších chytov. Parádička. Len lokre treba obchádzať.

A ešte niečo. Stále si podvedome dávam ruku na chrbát a hľadám mádžo. „To sa ti potia ruky?“ s úškrnom sa ma oco opýta. „Vtipné“, s úsmevom odpoviem.

Jednu dĺžku ma ocino pustil liezť ako prvú. Tak to je úplne iný pocit. Zle som však dala istenia. Fyzika, fyzika. Lano veľmi trelo, musela som sa vrátiť a napraviť ich. Veď sa len učím, však oci?

Potom sme sa pustili ešte do ďalšej cesty – Štáflovky. Dívam sa – päťka, krásne hladké platne. Uvedomujem si, že technika nie je taký problém, no natiahnúť to ako prvá Bola nedeľa večer, slnko zapadalo, všetci ušli domov a my sme mali vežu len pre seba.

Kráčame unavení dole Mengusovskou dolinou. Z fľašky popíjam vodu z plesa. Na nose ma šteklika posledné lúče slnka. Sem-tam zakopnem – mám dosť. Úsmev mám nejaký zotrvačný. Stálo to za to. Ahoj.

Foto © 2007 Jiří Chára

Po delší odmlce přišel jeden zmáčený e-mail od **Lukáše Chalupeckého**:

„...čau náčelníku, chceš do horkého letního čísla něco na zchlazení? Ale nějak mě opustila múza na ty kecy okolo, tak bych to nechal jen jako krátkou zprávičku (třeba dvě tři ilustrační fotky) a jestli by tam šel na konec přilepit link na stažení celé prezentačky.

Co Ty na to?

Nebo snad chceš článek typu: ...mluví se tam italsky, protože je to v Itálii. Vlastně v Tyrolsku, ale stejně se tam mluví italsky. Chleba je lepší přivézt si z Čech (neb ten jejich za moc nestojí), ovšem sýry a víno kupujte až na místě.. :-)

No, to se nedá odmítnout. Tady to je:

Kaňony 2007

aneb ledovými vodopády okolí Arca..

Lukáš Chalupecký
HO TJ Lokomotiva Teplice

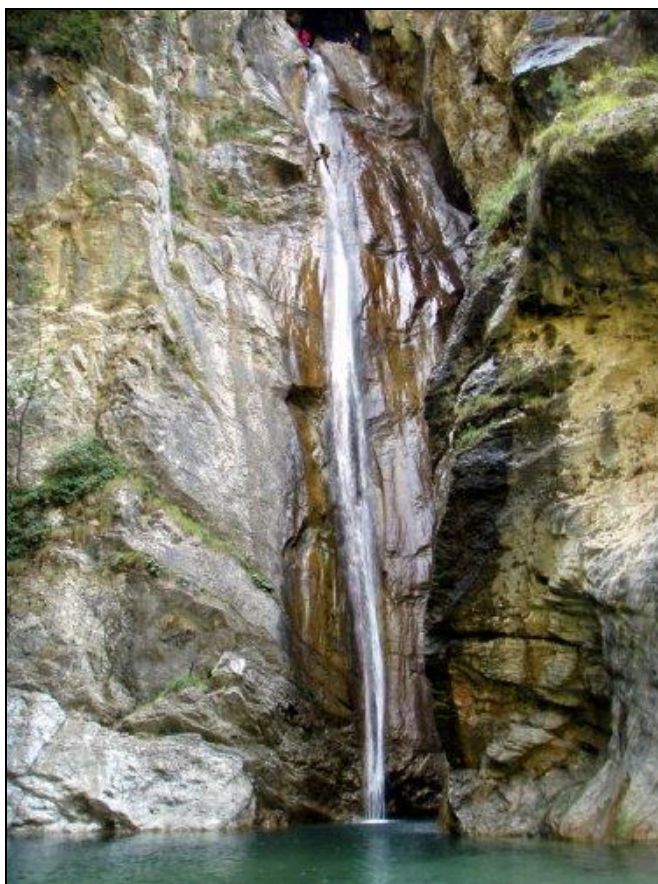
Po několikaleté přestávce vyrazili jsme opět do studených vodopádů kolem Arca. Poučení (a taky jsme starší a pohodlnější) z minulých výprav, jsme letos všichni vybaveni pořádnými neoprény. Je to komfort, když vám není zima.

Vše ostatní je klasika.

Opět slaňování omezujeme na minimum, co se dá, skáčeme. Pěkně to odsejpá, stíháme i dva kaňony denně :-)

Večery s červeným vínem z místních zdrojů. Krásně se pod hvězdami usíná, unaveni a omámeni rozličnými drogami - Endorfinem počínaje a THC konče..

Shrnuto a podtrženo, byl to pěkný prodloužený víkend :-)

Více fotek (.wmv prezentace) je ke stažení zde:
http://skajp.cz/loko/kanyony_07/kanyony_2007.wmv

Lukáš :o)

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Ostrov

Popravčí kámen – Katův šleh VIIIb/c

22.1.2007

Petr Kouba – Albert Drahoš

Středem západní stěny přes 2 K na vrchol. (Pokud polezete zleva od 1.K ke 2.K, tak je to tak za VIIIa, přímo za uvedených VIIIb/c.)

Čaroděj – Staříkovo potěšení VIIIc

30.4.2007

Tomáš Sobotka – Josef Nežerka jr.

JV hranou přes 3 BH na vrchol.

Císař – Císař Tafari Makonen VIIc (var.)

21.4.2007

Lukáš Čermák, Petr Brejník

Nástup jako Za císaře pána. Od 1.K přímo po hraně k 1.K Vyhlídkové hrany a přímo po hraně na vrchol.

Císař – Obléhání císaře VI (var.)

21.4.2007

Petr Brejník, Lukáš Čermák

Nástup jako Vyhlídková hrana a stále přímo po hraně n.v.

Věž u Malé jehly – Highlander VIIIa

6.5.2007

Petr Brejník, Miroslav Mareš, Lukáš Čermák, Dominika Dupalová, Marta ??

Nástup středem SV stěny přes kruh na polici (jištění) a odtud přímo středem převislé stěny na vrchol.

Večerní věž – Direkt cesty starých kamarádů VIIIc

6.5.2007

Petr Brejník, Miroslav Mareš, Lukáš Čermák, Dominika Dupalová, Marta ??

Nástup přímo ve spádnicí spáry Cesty starých kamarádů. Přímo do spáry.

Karel – Jako za mlada V

(Nový masiv asi 15 m JZ směrem za Trpaslíkem)

23.5.2007

Petr Waller, D.Dolenský

Spárou ve východní stěně na temeno.

Karel – Došla červená VII

23.5.2007

Petr Waller, D.Dolenský

Východní stěnou vlevo od spáry přes 2 K na temeno.

Karel – Adolfovská cesta IV

23.5.2007

Michael Vyleťal, Iva Kolorenčová

Levou údolní hranou ke kruhu, od něj mírně vpravo na temeno.

Karel – Pravá spára III

23.5.2007

Iva Kolorenčová, Michael Vyleťal

V pravé stěně spárou, dále stěnou přes borovici na temeno.

Karel – Karlova pultečka VII

28.7.2007

Iva Kolorenčová, Michael Vyleťal

Mírně vpravo od pravé údolní hrany přes díru k 1.K, stěnou ke hraně k 2.K (dodanému) a libovolně na temeno.

Dubské skály - Sosnová

Kout - Čističův návrat 6C/6C+

1.8.2007

Karel Vondrouš

Mezi cestami Come on! a Schody přímo do lišty a na vrchol (boulder).

Hruboskalsko - Bukovina

Kapelníček – Cukrová zrada (var.) VII

5.5.2007

Ivan Bukvic - Jan Bukvic, P.Krumpholc

Cukrovou cestou šikmo vlevo na hranu k velkým hodinám a dále cestou Zrádná přes kruh na vrchol.

Hruboskalsko - Dračí skály

Větrník – Divoké větry VIII, RP VIIIb

21.4.2007

Miroslav Sameš - Jan Tryzna

Sokolíkem k 1. kruhu, dále do zářezů a ke 2. kruhu. Mírně vpravo spárkami na předskalí (hodiny) a jako Normální cesta na vrchol.

Hruboskalsko – oblast Kapelník

Dubová věž – Létající brýle VIIIc

29.4.2007

Roman Ťilňák, M. Sameš, J.Tryzna, M.Novotný

Vlevo od cesty Etherické bytosti po hraně přes dva kruhy na podvrchol. Libovolně na vrchol.

Hruboskalsko - Žehrov

Trampský hrad I – Košilela IV

květen 2007

Jakub Frič

Středem severní stěny přímo na vrchol.

Prachovské skály

Vráček – Senta VIIb

26.4.2007

Zdeněk Petrůň, D. Kučera

Starou cestou na balkon. J stěnou vlevo od komínku (kruh) na polici a V stěnou na vrchol.

Žáček – Krhounek VII

1.5.2007, Tomáš Moravec

Trhlinami v západní stěně (smyčka), výše doprava na balkon a jihozápadní hranou (smyčky) na vrchol.

Zvěd - Kapitán Bláha V

14.5.2007, Tomáš Moravec

Jihovýchodní hranou, výše doprava do východní stěny a n.v.

Liška - Hon na lišku V

14.5.2007, Tomáš Moravec

Náskokem z balvanu do hladké pravé části jižní stěny věže, výše trhlinou na vrchol.

Páže - Jižní koutovka IV

15.7.2007

Zdeněk Petráň, D. Kučera

Koutovou spárkou v pravé části J stěny na balkon a Starou cestou na vrchol.

Páže - Pážata připazit! VIII

15.7.2007

Zdeněk Petráň, D. Kučera

Cestou Jižní koutovka asi 4 metry, doleva spodním sokolíkem a trhlinami vzhůru ke kruhu. Přímou přes převísek do otevřené spárky a jí na balkon. JV stěnou na vrchol.

Náprstkova věž – Flyboy Xb

23.7.2007

Jiří Kužel, J. Tišer

Od jihovýchodu pravou udolní hranou přes 5 kruhů na vrchol.

Upozornění:

V některých případech se může jednat o ještě neschválené prvovýstupy. O jejich oficiálním schválení rozhodují výhradně příslušné Vrcholové komise.

STŘÍPKY..

Stovkařská olympiáda 2007

V sobotu 14. července 2007 proběhl již pátý ročník Stovkařské olympiády v rámci akce Ještěd 2007. Na olympiádě se soutěží ve dvou disciplínách - vynášení 50ti litrových sudů piva na Ještěd a soutěže Výstup na Mt. Everest (osm výstupů na vrchol Ještědu během jediného dne, buď pěšky nebo na kole. Převýšení přibližně odpovídá výstupu na nejvyšší horu světa ze základního tábora). Start u dolní stanice lanovky, cíl na vrcholu Ještědu.

Ve vynášece vyhrál opět **Milan Marhan**, známý i z Alpiniády, v čase 40 minut, v ženách (s 15ti litrovým sudem) **Jana Chocholoušková** v čase 33 minut.

Ve výstupu na Mt. Everest zvítězil **Pavel Schröter**, v čase 4:45 (nový rekord soutěže) a v ženách **Kristina Höschlová** v čase 5:47 (ženský rekord).

Petr Schneider a **Ladislav Vyšohlíd** zvládli jako jediní obě disciplíny.

Milan Marhan a Jana Chocholoušková těsně po doběhu na vrchol Ještědu.

Foto © 2007 JJHS

Karel Kromholz 77 let

Již několik let mu bohužel zdravotní problémy neumožňují lézt, přesto se o lezení a dění kolem skal stále zajímá. Nic mu plamínky v očích tak spolehlivě nerozsvítí, jako když se začne mluvit o horách a skalách, zejména o jeho domovském údolí Labe, Hřensku nebo oblíbených Příhrazích, tedy oblastech, kde ve čtyřicátých letech minulého století s lezením začínal.

1. července 2007 oslavil **Karel Kromholz** již své 77. narozeniny.

Vše nejlepší a hodně zdraví mu přejí kamarádi, spoluzečci i redakce časopisu CAO News!

Na snímku vlevo Karel předvádí svou nejnovější špacírku..

Foto © 2007 Jiří Chára

Představujeme - Jaroslav Ježek

V minulém čísle CAO News padlo jeho jméno několikrát v souvislosti s HUDY cupem 2007 i boulderovou oblastí Tisá – Modřín, kde se lezecký závod konal. Byl to právě **Jaroslav Ježek** (na snímku), kamarády přezdívávaný Ježour nebo Jeronimo, kdo se o obě velikým dílem přičinil. Stejně, jako to bylo před dvěma lety v případě Děčínského Sněžníku.

Ježour je 174 cm vysoký, váží 62 kilogramů a patří mezi naše špičkové boulderisty. Mezi jeho oblíbené boulderové oblasti patří, kromě již uvedených, Hampi a Tarn.

V pondělí 27. srpna oslaví své 26. narozeniny. **Vše nejlepší!**

Foto © 2007 Sponge

Kodex správného schůzování

Naším fotoreportérům se podařilo zachytit předsedu jednoho nejmenovaného horolezeckého klubu při názorném předvádění, jak má vypadat taková důstojná přítomnost na klubové schůzi. Kodex správného schůzování má jen jeden jediný bod:

Foto © 2007 Paparazzi

Rájec Karla Bělina

Karel Bělina (na snímku) – už léta je tak trochu „samozvaným“ správcem našich místních skalních oblastí. Je hodně „svěrázný“ a ne vše se tedy nutně musí líbit jiným.

Pravdou ale je, že kde se zabydlí, tam nejen „oráfuje“ všechno, co jde, ale také udělá obrovitý kus práce. Vymění staré slaňovací kruhy nebo dodá nové tam, kde chybí (kdo někdy vyměnil alespoň jeden slaňák ví, co je to za lopotu!). Na vrcholy, kde by se špatně dobíralo a lanem by se ničila skála, navrtá dobírací háky.

Vymění dřevé, rezavé krabice a mokré, popsané sešitky za tuž psané knihy, často s krásnými obrázky **Jirky Švadleňáka**. Zabuduje originální stojánky na vrcholové knížky a když někde v cestě narazí na prvovýstupáky nebo staré tenké kruhy po Němcích, vymění je za nové.

Stává se, že návštěvníci některých oblastí ani netuší, že z více jak 90 % lezou jeho cesty, jistí se za jeho kruhy, zapisují do jeho pěkných knih a slaňují přes jím vyměněný slaňák..

Jeden příklad za všechny: Sloní sloup patří v Tisé mezi významnější věže. Letos uplyne od prvovýstupu na jeho vrchol rovných sto let!! V rezavé pikslíče bez stojánku se styděl tento popsaný a roztrhaný sešítek. Oficiálním správcem nepohnuly za několik let zpátky ani psané vzkazy, jako ten od **Lukáše Chalupického**: „Jirko, Jirko, co ta kniha?!”

Až v červenci tohoto roku nechal na své náklady vyrobit novou důstojnou knížku Karel a dodal samozřejmě i měděnou schránku se stojánkem..

Poslední dobou se **Karel Bělina** vyskytuje především v Rájci. Naposledy zde sbíral podklady pro **Alberta Kittlera** do nového německého průvodce (byl vydán právě v těchto dnech).

Poprosili jsme ho, jestli by při té příležitosti nemohl přinést alespoň hrubý seznam toho, co v Rájci udělal.

Přinesl a ten soupis nám vyrazil dech:

Nové nebo vyměněné slaňovací kruhy:

Vlčí doupe, Dámská věž, Lidský masiv, Krkavčí dráp, Listonoš, Školka Dráček, Invalidovna, Podesta Sokolí věže, Sokolí věž, Nosatec, Břichatec, Samotář, Koberce, Mravenčí věž, Taubák, Kyklop, Konírna, Tondova lavice, Libušina stěna, Kazi, Nad bažinami, Pekař, Viklan, Paličák, Klec bláznů, Labyrint, Lesní kámen, Inkubátor, Věž sudetoněmeckých židobolševiků, Hrot, Kopí, Vozová hradba, Ústecká stěna, Krkavec, Vánoční věž, Pozdňátko, Tribuna, Botanika, Zvonička, Dubská věž, Včelín, KAKAKA, Mašinka, Špendlík, Zub, Rynek, Ropucha, Soví skála na Ostrohu, Bábovka, Věž přátel skal, Třeboňská věž, Strážce kazatelny, Střelecký trůn, Ptačí kužel, Kóta 23/8, Rájecká věž a Strážce pískoviště.

CELKEM: 57 slaňovacích kruhů

Dobírací vrtané háky:

Vstupní brána 1, Štítek 1, Vlčí doupe 1, Dívčí stěna 2, Dámská věž 1, Klobouk 1, Větrná hůrka 1, Lidský masiv 1, Bota 1, Snoopy 1, Jezevčí skála 2, Krkavčí dráp 1, Listonoš 2, Primátor Ditrich 1, Ostříž masiv 1, Ajša 1, Palička 1, Okenní stěna 1, Školka Dráček 1, Invalidovna 1, Podesta Sokolí věže 1, Mechová věž 1, Mravenčí věž 1, Blíženci 3, Kyklop 1, Lorelei 1, Tondova lavice 1, Umíněnc 1, Jubilejní kámen 1, Čertova kovadlina 1, Kladivo 1, Kopyto 1, Botanika 2, Dubská věž 2, Holubník 1, Soví skála na ostrohu 1, Hvězdná hrana 1, Kominíček 1 a Strážce pískoviště 1.

CELKEM: 46 dobíracích háků

Nové nebo zrenovované vrcholové knížky:

Dámská věž, Listonoš, Okenní stěna, Školka Dráček, Babylon, Samotář, Koberce, Mravenčí věž, Taubák, Blíženci, Kyklop, Konírna, Kobylák, Tondova lavice, Kazi, Paličák, Náčelník, Umíněnc, Klec bláznů, Labyrint, Věž sudetoněmeckých židobolševiků, Inkubátor, Čertova kovadlina, Kovárna, Kladivo, Hrot, Kopí, Krkavec, Vozová hradba, Pilátova věž, Rumcajs, Hláska, Komínová věž, Zvonička, Dubská věž, Včelín, Šmudla, Kulihrášek, Zub, Rynek, Hvězdná brána, Věž přátel skal, Slimákova věž, Strážce kazatelny, Kazatelna, Listopadová věž, Střelecký trůn, Ptačí kužel a Rájecká věž.

CELKEM: 49 vrcholových knih

Zabudované stojánky pro vrcholové schránky:

Vlčí doupe, Dámská věž, Čudlovo ucho, Listonoš, Okenní stěna, Školka Dráček, Babylon, Sokolí věž, Samotář, Koberce, Mravenčí věž, Taubák, Blíženci, Vyhlídková věž, Kyklop, Konírna, Koňský handlifer, Kobylák, Tondova lavice, Kazi, Libušina stěna, Náčelník, Paličák, Umíněnc, Klec bláznů, Labyrint, Inkubátor, Čertova kovadlina, Kovárna, Kladivo, Hrot, Kopí, Vozová hradba, Ústecká věž, Krkavec, Rájecký roh, Rumcajs, Hlásný, Cipísek, Vánoční věž, Hláska, Bumbříček, Komínová věž, Pozdňátko, Tribuna, Zvonička, Dubská věž, Včelín, Šmudla, Kulihrášek, Špendlík, Zub, Rynek, Ropucha, Soví skála na ostrohu, Hvězdná brána, Bábovka, Slimákova věž, Třeboňská věž, Věž přátel skal, Strážce kazatelny, Kazatelna, Listopadová věž, Dušičková věž, Střelecký trůn, Ptačí kužel a Rájecká věž.

CELKEM: 67 stojánků na VK

K seznamu provedených prací připojil své poděkování.

Poděkování:

*Tato práce by však nebyla možná bez pomoci druhých a to hlavně pomoci materiální. A tímto bych chtěl poděkovat v první řadě neúnavnému kováři a kamarádovi **Luboši Martínkovi** ze Mšena a dále přátelům, kteří mně věnovali dobírací vrtané háky:*

Jindřichu Hudečkovi, Pavlu Černému, Rudovi Pomahatschovi a Richardu Litochlebovi.

*Za vazbu vrcholových knížek děkuji **Janě Škarohlíkové.***

*S texty a obrázky do vrcholových knih přispěli **Jiří Švadleňák a František SUSA.***

*Na vrcholové knížky přispěl sbírkou i horolezecký klub **CAO Děčín.***

Karel Bělina, Povrly

Těžko si představit, jak by skály vypadaly, nebýt jeho práce. Nadšení nových správců oblastí většinou po prvním vzplanutí a elánu rychle opadá, **Karel Bělina** našťastí zůstává..

Foto © Jiří Chára a archiv Karla Bělina

Rájecká paní Xa

Nejtěžší cesta a první desítka v Rájci vede od 14. června 2007 na věž Kladivo. Jmenuje se Rájecká paní Xa a jejími autory jsou **Albert Bert'a Drahoš** střídavě s **Petrem Koubou**.

Na horních snímcích **Albert Bert'a Drahoš** zavrtává stěnový kruh během prvovýstupu..

Kladivo – Rájecká paní Xa, Rájec. Tahle smělá linka vede přímo převislou západní stěnou přes 3 kruhy k dobíracímu kruhu.

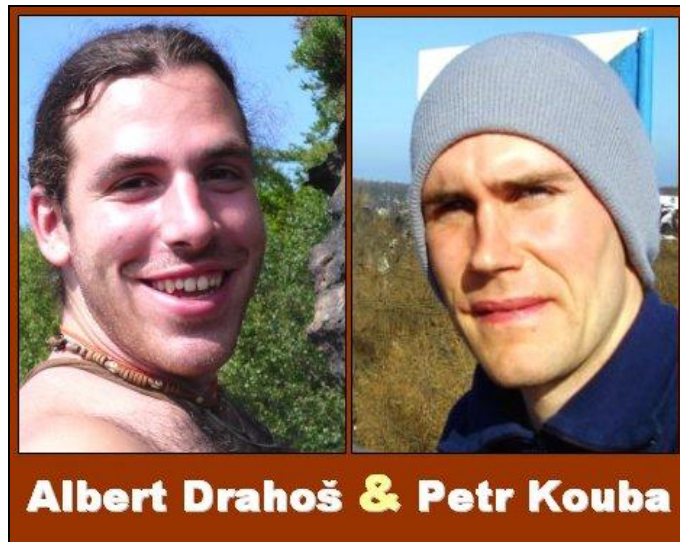
K samotnému prvovýstupu nám Bert'a napsal:

„...Jinak cesta stále ještě nemá RP přelez. Domníváme se, že RP klasifikace se bude pohybovat kolem Xb (9/9+)..“

První opravdu těžké cesty udělali už v roce 1991 **Petr Špek Slanina**, **Jiří Prca\$ Slavík** a **Jiří Cigán Novák** na Blížence: Posezení s přáteli IXb (11.8.1991, Petr Slanina x Jiří Slavík) a Zombie IX (1991, Jiří Slavík, J.Novák).

Rok na to vylezli **Robert Výtiska** střídavě s **P.Dostálem** na Kyklopa cestu Rockový klub IXb (26.9.1992) a dál víceméně úřadoval už jen **Falk Heinicke** z Německa. 29.8.1993 vylezl na Blížence Cukrový kornout IXb (Falk Heinicke, I.Heinicke), 9.10.1993 na Hlásku Security IX (Falk Heinicke, I.Heinicke) a 2.2.2002 na Strážce hranic Platícího soustružníka IX (Falk Heinicke - jistěn zdola). No a zřejmě poslední rájecká devítka, Hraniční bod IX, vede na Ptačí kužel.

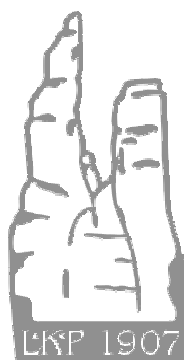
Rájecká paní **Alberta Drahoše** a **Petra Kouby** se určitě stane ozdoba této stále oblíbenější pískovcové oblasti na severu Čech..

Autoři rájecké Rájecké paní..

Foto © **Albert Drahoš** a **Petr Kouba**

Flyboy Xb

Babinec je asi nejméně atraktivní oblastí Prachovských skal. Ve zdejších hlubokých a zarostlých roklích je po většinu roku vlhko, a proto se zde smí lézt pouze od 1.5. do 30.9. Traduje se, že se tady dokonce skrýval nechvalně známý lotr Babinský..

Právě na Babinci vylezli dne 23. července 2007 **Jirka Kužel** a **Jára Tišer** z LK Prachov cestu Flyboy Xb na Náprstkovu věž. Flyboy vede od JV pravou udolní hranou a má celkem 5 kruhů.

Dobrá práce!

O kom se mluví.. stále

Adam Ondra. Kde ještě brát superlativy k popisům toho, co tenhle lezec dokáže. Nejúžasnější je Adamova všestrannost.

Jen za poslední měsíc vyhrál dvě soutěže v boulderingu, přešel cestu Aysse 9a a za jeden den vylezl extrémně těžkou vícedélkovou cestu v Rätikonu: slavnou Silbergeier 8b+..

K tomu další alpskou Zub za zub 8b+ nebo, jen tak mimochodem, Hot Chili Beans Volcano 8b+ OS..

Foto © **HUDY.cz**

Výměna slaňovacího kruhu

Několik výmluvných fotografií z výměny slaňovacího kruhu v Labském údolí nám poslal **Pavel Kýsa Bechyně**. Jeho zdatnou pomocnicí v této nelehké robotě je **Jana Řezníková** z Mariánských Lázní.

Foto © 2007 Pavel Bechyně

Jubilejní 100leté vrcholy

Další várku „stoletých“ věží posbíral v Sasku i na domácí půdě **Karel Bělina**:

6.8. Nördliche Waldtornadel – AW V

9.6. Strassbergturm - AW III, Weissbachturm - AW V
(**Karel Bělina, Ivoš Adámek, Tomáš Řehoř**)

16.6. Sokolí věž - Stará cesta VII
(**Karel Bělina, Leoš Adámek, Bastian Preisler, Andreas Englisch, Frank Neugebauer**)

16.6. Umínělec - Stará cesta III
(**Karel Bělina, Tomáš Řehoř, Ivoš Adámek, Bastian Preisler, Andreas Englisch, Frank Neugebauer**)

21.6. Bielatal Dürrebielegrunder, Schiefe nadel - AW IV
(**Karel Bělina**)

Slušná práce :o)

Lužické sedmistovky 2007

Díky, díky, díky!!!

Letošní 12. ročník byl opravdu SUPER a za organizátory děkuju všem, kdo se trmáceli do Chřibské a podpořili tím naše snažení. Všichni jste byli skvělí, nálada byla perfektní a počasí myslím taky vyšlo dobře (ta maličká průtrž mračeň s kroupama a uragánem to jenom trochu okořenila).

Podle výsledků soudím, že se několik machrů řádně připravilo, nicméně rekord tratě z roku 2006 borců z Zittau překonán nebyl. Nevadí, bude tu další 13. ročník, který předběžně plánujeme na 21. června 2008. Takže se pěkně připravte, a přijedte se zase pokochat Lužickohorskou krajinou.

Aktuální i historické výsledky z L700 včetně fotografií najdete na našem webu <http://l700.wz.cz>.

Takže ještě jednou díky a za rok zase ve Chřibské na viděnou.

Arnošt Arny Haufert, HK Varnsdorf

Pořadí na prvních třech místech bez ohledu na kategorie:

1. **Andreas Kittel a Volker Schäfer**, oba za 100+ Zittau v čase **4:24:20**
2. **Jiří Švorc** (kategorie B – jednotlivci), za Big Shock Team Varnsdorf v čase **4:24:30**
3. **Patrick Zenker a Jörg Hoffmann**, oba za Team Hoze Zittau v čase **4:53:26**

Foto © L700

RHM v Tisé 2007

Ve dnech 22. – 29. července 2007 se na chatě v Tisé sešlo několik významných horolezkyň z celé Evropy.

Společné foto (už neúplné) sestavy nám zaslal **Lukáš Chaloupecký**.

Pád ve východní stěně Mlynárika

Nepříjemné chvíle prožili ve Vysokých Tatrách známí horolezci **Jakub Killer Novák** z HO TJT Hodonín a **Jara Blatný** z Horoklubu Uherské Hradiště. I celkem běžné situace, které zažil každý, kdo v Tatrách něco lezl, mohou někdy skončit tragicky. V tomto případě se tak naštěstí nestalo, ale co chybělo?

Příčinou byla zhoršená komunikace a synchronní lezení - na horách naprosto normální záležitost..

Jara Blatný & Kuba Novák

Kuba celou příhodu popisuje takto:

„Takže nehoda se stala ve V stěně Mlynárika. Měli jsme s Jarou zálsk na cestu Kastrátor. Úvodní dvě lehké délky mně přišly zbytečné už i proto, že na druhém nákrese nebyly zakresleny. Nač se tedy zdržovat ve dvou délkách za 4? Rozhodl jsem se zkrátit si cestu ke klíčovým délkám (8,9-) Birkenmajerovou lávkou, kterou vede nástup k větší cestě ve stěně. To se později ukázalo jako špatná volba.

Terén byl lehký, a tak jsem lezl nenavázaný. Poté, co jsem se málem zřítíl dolů s velkým lokrem, sem Jarovi navrhl, že mu shora radši hodím lano. Komunikace mizerná - neslyšeli jsme se. Jara se navázal a dal mi tahem lana znamení, že už leze, čímž mě málem shodil. Uvědomil jsem si, že to není dvakrát nejlepší stát jen tak na vrtkavém terénu bez štandu (nebylo kde zaštrandovat). Proto jsem pomaloučku lezl dál, zatímco lezl i Jara. Lezení synchro - v lehkých terénech běžná praxe - jištění spíše symbolické. Chyba byla v tom, že Jara se o mém rozhodnutí lézt synchro neměl jak dozvědět.

Měl za to, že jsem pevně zaštrandovaný, a tak ke svému postupu zvolil trasu jinam než já. Šel do obtížnějšího koutku, který se ale jevil více pevný. Měl za to, že když je jištěný, není co řešit. Jenže hovnajs.

Já jsem konečně zahlédl pevnější pás skal a v něm tutovou skobu – 2 m ode mne. Cvaknu ji a jsme v bezpečí..

Pak mnou cosi trhlo, lano se začalo svíjet po zemi. Kurva Jara spadl! Rychle jsem ho chytl do ruk, což se mnou šklublo a začalo mě to táhnout dolů. Pomyslel jsem si, že sme v piči. Terén byl ukloněný a já držel lano a zoufale se snažil brzdit patama Jarův pád.

Na poslední chvíli jsem se nohou konečně zasekl a já konečně držel naplé lano s Jarou v totálně spálených rukách. Volám na Jaru a ono nic. Měl sem ho za mrtvého a byl sem z toho pěkně v piči.

Co s ním? Není štand. Tak sem ho pomalu spouštěl dolů s tím, že k němu slaním. Poté jsem Jaru konečně uslyšel a já měl z toho velkou radost. ŽIJE!

Jeho zranění vyšla najevo až později.

Tak jsem to zažil já. Teď mě můžete soudit, nebráním se tomu. Mohlo to dopadnout hůř, mohlo to dopadnout líp..“

Zdroj: climbers-uh.net, foto © 2005 Sponge

Oprávnění strážců přírody v TANAPU

Před letošním lezeckým zájezdem do Vysokých Tater jsme si přečetli i některé slovenské zákony o ochraně přírody. Asi nejzajímavější čtení bylo v §§ 75 a 76, kde se píše o právech členů stráže přírody (namátkou):

- Smí vykonávat potřebná zjišťování, požadovat potřebné vyjádření, informace, údaje a vysvětlení, nahlížet do příslušných dokladů,
- je-li důvodné podezření, že osoba páchá trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt smí omezit její osobní svobodu, zjišťovat její totožnost a není-li možno zjistit totožnost, předvést ji na útvar Policejního sboru,
- k tomuto účelu může použít donucovací prostředky, požadovat pomoc Policejního sboru nebo Obecní policie,
- smí ukládat a vybírat za přestupky na úseku ochrany přírody a krajiny pokuty v blokovém řízení,
- smí nosit zbraň, pokud je držitelem zbrojního průkazu a použít tuto zbraň v případě nutné obrany nebo krajní nouze,
- smí namířit na osobu, která je ozbrojená nebo klade odpor proti předvedení na útvar Policejního sboru,
- smí použít varovný výstřel na odvrácení nebezpečí hrozícího jemu nebo jiné osobě anebo na odvrácení vzniku škody, která bezprostředně ohrožuje zájmy chráněné tímto zákonem,
- smí použít varovný výstřel při útěku osoby, kterou je oprávněný předvést na útvar Policejního sboru,
- smí se přesvědčit, zda osoba není ozbrojená a zbraň jí odebrat.
- Před použitím donucovacích prostředků je povinný vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od protiprávního konání s výstrahou, že bude použity některé z donucovacích prostředků. Od výzvy a výstrahy může upustit pouze v případě, kdy je sám napaden, je ohrožen život nebo zdraví jiné osoby, pokud věc nesnese odklad nebo tomu brání jiné okolnosti.
- Donucovacími prostředky jsou hmaty, chvaty, údery a kopy sebeobrany, slzotvorné prostředky, obušek, pouta a služební pes..

Nevyplatí se přijít se SOP do konfliktu..

Stále oblíbené Tatry

Vysoké Tatry už nezažívají náporů českých horolezců, jako tomu bylo, když se jinam nesmělo. Přesto mají stále co nabídnout a mnoho lezců z Čech se sem opět rádo vrací..

Jan Bajak v Stanislavského cestě na Voliu věžu.

Foto © 2007 Jiří Chára

Poslední rozloučení s Karlosem

Ve středu 8. srpna 2007 proběhlo na hřbitově v Tisé smutné poslední rozloučení s naším kamarádem **Karlem Pilchem**.

Pod odpoledním sluncem ozářenými skalními stěnami mu poslední sbohem přišli dát žena Pavla, jeho příbuzní, kolegové z práce a početný zástup kamarádů horolezců.

OMLUVA:

V minulém čísle CAO News jsme nechtěně uvedli chybné datum Karlova skonu – 17. místo 16. července. Přestože zpráva byla od jednoho z účastníků lezeckého zájezdu, nepřijemnému omylu se nevyhnula.

Moc se Pavle i všem ostatním omlouváme..

"...Odell mohl rozeznat dvě nepatrné postavy na dobu, co by srdce několikrát zabušilo. Pohybují se směrem k vrcholku, a pohled na takovou vítěznou sílu vůle uprostřed pouště, která od stvoření světa nespátřila ještě nikdy člověka, tato dechu zbavující podívaná tváří v tvář neslýchanému triumfu naplňuje pozorovatele bezmezným pohnutím.

Poté sklouzne bez hlesu šedý mrak přes hřeben a úbočí hory, zahálí její téměř, zahálí lidi, kteří již již vztahují ruku po královské koruně...

Hora vzala k sobě dvě statečná srdce.

Večer co večer, když slunce zapadá, žhnou z nejvyššího vrcholku této země. Každé ráno, když slunce procitá, zdraví souhvězdí ve věčné oslavě..."

Wilhelm Ehmer - O vrcholek světa

Empor 1907 - 2007

Před sto lety, dne 29. září roku 1907, byl v nedalekých Drážďanech založen známý lezecký spolek Empor Dresden. Tímto klubem prošla za dobu jeho trvání celá řada vynikajících lezců z nichž někteří se zapsali do historie horolezectví nejhodnotnějšími prvovýstupy své doby. Vzpomeňme alespoň na **Herberta Lubkeho**, **Eduarda Weinerta** nebo **Fritze Wiessnera**.

Zatímco lezecká činnost **Weinerta** a **Wiessnera** je dostatečně zmapována a existuje i celá řada jejich fotografií, životní pouť (včetně té lezecké) **Herberta Lubkeho** je dodnes málo známá. Lubke se totiž v době své největší lezecké slávy nechtěl z politických důvodů v Německu nijak angažovat, a tak ani jejich svazu nedával žádné informace o svém působení na skalách. Během druhé světové války, ve věku pouhých 40-ti let, zahynul na ruské frontě. Teprve **Bohumil Sýkora**, když pozval jeho šedesátiletého syna na 75. výročí vylezení Krále, viděl některé fotografie z prvovýstupů v rodinném albu, které sebou jeho syn přivezl.

Klub Empor působil samozřejmě po celém území Saských pískovců, ale velice často zajížděl i do vzdálenějších oblastí, například do Adršpachu, Teplických skal, Labského údolí nebo do Kummerského pohoří (dnes Děvínské polesí). Často tu po nich zůstaly na tu dobu nevidané výstupy..

Fritz Wiessner a Eduard Weinert – dvě velké osobnosti horolezeckého klubu Empor Dresden

Foto archiv CNS

Koexistence lezeckých směrů

Svůj názor na možné soužití různých lezeckých směrů vyjádřil v jedné diskusi na lezci.cz **David Peterka** (na snímku):

„Osobně preferuji na písku odjištěné sportovní cesty. Tedy borháký po plus minus 3 až 5 ti metrech, případně tutová smyce a takové cesty i dělám. Je mně jedno, že se moje cesty lezou s Mg, ale osobně dělám prvovýstup bez něj.

Beru to tak, že jsou v současnosti tři směry lezení na písku: Boulderung, Sportovní lezení a Tradiční lezení. Všechny tři směry mají právo na vlastní vývoj.

Osobně jsem za to, aby se některé věže, z důvodu zachování tradice, úplně pro prvovýstupy uzavřely.

Jsem proti dojišťování klasik, které jsou značkou v každé oblasti, jak jde vývoj!

Dejme prostor zachování tradic. Každý lezec má na výběr, co chce lézt..“

Foto © 2007 Sponge

Jan Horáček Horák na Piku Lenina

To přišel takový mail:

„Ahoj Jirko. Jak se daří? Co letní lezecká sezóna??..“

Bla bla bla..

..a na konci:

„...V příloze posílám pro zajímavost jednu fotku - 28.07.2007, 16:02 hod, vrchol Peak Lenin, 7134 m n.m. Měj se fajn, Horám zdar, Horáček.“

A na tý fotce se na vrcholu sedmitisícovky fakt zubí Horáček..

Před pár měsíci si při boulderování přetrhl šlachy v prstě a s lezením byl najednou na dlouhou dobu konec. Tak si sbalil bágl a vyrazil „alespoň“ do hor..

Hmm, vypadá to přinejmenším na letošní výškový rekord.

Honza, podobně jako většina ostatních horolezců, používá pro tento vrchol zažitý název Pik Lenina, přestože ten již byl Tádžikistánem oficiálně změněn na Pik Nezávislosti a sousední Pik Revoluce (6940 m) byl zase přejmenován na Pik abú Alí ibn Síná podle významného islámského učence raného středověku, známého spíše jako Avicenna.

Změněn byl samozřejmě i název nejvyšší hory bývalého SSSR. Již od roku 1999 se Pik Kommunizma (7495 m) jmenuje Pik Somoni, podle zakladatele Tádžikistánu Ismaila Somoniho.

Pik Nezávislosti alias Lenina bývá považován za jednu z nejjednodušších sedmitisícovek světa, přesto vrcholem nepohrdnou ani zkušení horolezci. Každá výška nad 7000 m vyžaduje vynikající fyziku, znalost pohybu ve vysokých horách i dodržování základních pravidel aklimatizace. A připočteme-li k tomu časté rychlé změny počasí, nelze se moc divit, že cesta k hoře je lemována pomníčky horolezců, kteří zde našli smrt.

Na svazích „Lenina“ se odehrála i jedna z nejznámějších tragédií, která byla i zfilmována - v roce 1974 vystoupilo na vrchol za špatného počasí první čistě ženské osmičlenné družstvo sovětských horolezkyň. Na sestupu je pak zastihla sněhová víchřice ve které všechny ženy zahynuly.

V roce 1990 zahynulo pod obrovskou lavinou přes čtyřicet horolezců najednou. Tragédie se odehrála v pátek třináctého července v půl sedmé večer. V důsledku nenadálého zemětřesení se uvolnily stovky tun sněhu a ledu, které doslova smetly celý druhý výškový tábor, který stál na místě, do té doby považovaném za bezpečné. Mezi mrtvými bylo i šest horolezců z lékařsko-horské expedice z Banské Bystrice..

No, to jsme ale trochu odbočili.

Horáčkovi každopádně gratulujeme a ten na oplátku slíbil, že do příště o své cestě něco napíše..

Foto © 2007 archiv Jana Horáka

CAO na cestách..

Je za námi víc jak půlka prázdnin a nám se pomalu rýsuje, kdo kde letos byl a co lezl. Je toho na jeden klub docela dost – navštívili jsme např. Vysoké Tatry, Pamír, Walliské Alpy, Dachstein, Vysoké Taury, Uhuru, Hochkönig, Mont Blanc a spoustu nevelhorských lezeckých oblastí.

Poslední zpráva dorazila z italských Dolomit, kde strávili týden dovolené Petr Jícha, Milan Šafařík, Jan Šmíd a František Kvíz. Stačili vylézt pár cest na věže Cinque Torre, vychutnali si i pár ferrat, včetně té na Marmoladu..

Letecký pohled na pěkné Cinque Torre

MORALL - mnohočetná obec roudnických a litoměřických lezců

vyhlašuje **klasickou lezeckou akci** na zdolání dvaceti nejcharakterističtějších skalních věží našich dvaceti nejznámějších pískovcových oblastí.

Aktivním účastníkem se stává každý, kdo zdolá alespoň tři vrcholy a řídí se pravidly akce.

Zahájení : 1. června 2007

Pravidla : Vrcholové foto účastníků akce a foto zápisu do vrcholové knihy s datem výstupu a klasifikací vylezené cesty odeslané do 30.10. 2007 na k.macas@voda-kamarad.cz či předané v klubu Dubina v Litoměřicích.

Soutěž : **Kategorie I.** Zdolání všech dvaceti vrcholů a dále bude tabulkově vyhodnoceno sestupné pořadí aktivních účastníků při zdolání alespoň tří vyhlášených vrcholů

Kategorie II. Zdolání všech dvaceti vrcholů v nejkratším termínu od data vyhlášení akce.

Kategorie III. Bodová soutěž hodnotící nejvyšší počet dosažených bodů dle stupnice obtížnosti výstupu (V. = 5 bodů, VIIc = 9 bodů, VIII b = 12 bodů ...)

Kategorie IV. Fotografická soutěž : a) akční foto z výstupu, b) fotografie věže

Vyhlášení výsledků : sobota 17. listopadu 2007 pravděpodobně v sokolovně na Suškách či jinde dle informací v sekci lezení na www.voda-kamarad.cz. Na této adrese můžete sledovat aktuální průběh akce s průběžnými výsledky lezců, kteří zaregistrovali své výstupy.

Archiv vrcholových knih v Drážďanech

Minulý měsíc mi přišel dopis od **Heinze Gliniorze** z nakladatelství STEINMANN v Pirně. Zaujaly ho mnou kompletně ofoceně staré německé knihy z třicátých let minulého století, které ještě vydržely na několika posledních vrcholech nepřístupných a odlehlých věží. Heinz poslal prosbu, jestli by takové vzácné vrcholové knihy nemohly být umístěny v drážďanském archivu.

Protože jsme už před časem řešili s **Helmutem Weigelem** otázku, kde najít nejhodnější místo pro staré (německé) VK, které jsou porůznu mezi jednotlivými lezci a jsou tak pro ostatní zájemce o nahlédnutí v podstatě nedostupné, znovu jsme se k tomuto problému vrátili.

Po velmi zralé úvaze a zvážení všech dalších eventualit, jsme se přiklonili k názoru, že archiv v Drážďanech v době EU je tou nejlepší volbou (stále se bavíme o několika málo německých předválečných knihách, které na vrcholy umístili členové převážně drážďanských horolezeckých klubů).

Samozřejmě by bylo hezké, kdyby se knihy z vrcholů neztrácely a mohly tam v klidu zůstat další desetiletí. Pokud ale zmizí, jsou ztraceny navždy a pro všechny. U frekventovaných vrcholů není ztráta tak velká – knihy se popíší za pár let – ovšem knížka stará padesát a více let už svoji hodnotu má.

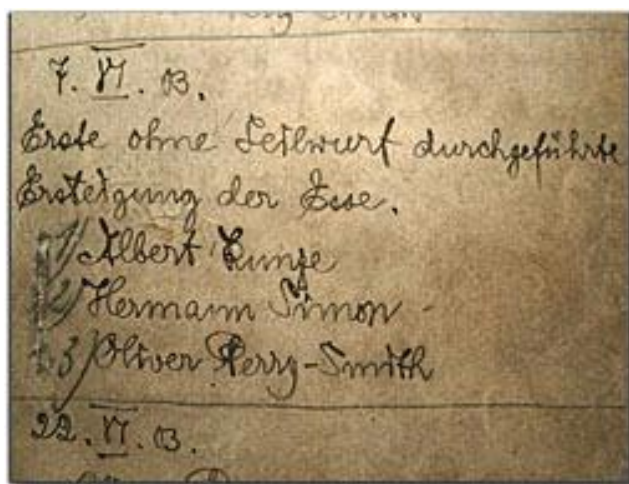
Pro archiv v Drážďanech hovoří ještě jedna nezanedbatelná okolnost. Němci mají k historii lezení obecně větší vztah i úctu, a tak by se nám uložené knihy vracely v podobě nejruznějších publikací či knih, mapujících pískovcové lezení v Českosaském Švýcarsku a to snad za to stojí, ne?

Zajímá nás váš názor.

Jiří Chára a Helmut Weigel

Archiv vrcholových knih v Drážďanech. V současnosti je zde uloženo přes 4000 knih! Každá kniha je před archivací ve speciálních kovových boxech profesionálně zrestaurována a řádně zaevidována. Pro veřejnost je archiv zatím otevřen každé první úterý v měsíci od 17:00 do 19:00 hodin.

Najdete zde knihy přes sto let staré, založené přímo prvovýstupci **Rudolfem Fehrmanem**, **Albertem Kunzem**, nebo **Oliverem Perry-Smithem**, a také spoustu zajímavostí a kuriózních zápisů..

Foto © bergsteigerbund.de

Bezdomovci z Adršpachu

Někam se nám málem zatoulaly fotografie dvou roztomilých bezdomovců z jedné adršpašské knajpy, jak je zachytil náš tamní zpravodaj. Protože oba houmlesáci jsou vcelku neškodní, byla by škoda, fotky nezveřejnit.

Pokud je někde potkáte, neodhánějte je a nepouštějte na ně psy. Když jim zaplatíte pivo nebo doutník, určité vám řeknou i nějaký ten veselý příběh..

❖ **Adr's Homeless** ❖

Foto © 2004 P.B. & J.Ř.

Jubilea v měsíci srpnu

Krásné kulaté „třicetiny“ oslaví 6.8. **Rostislav Štefánek** a dva dny poté i **Michal Švajgl**, oba z CAO Děčín.

A ve stejný den jako Rost'a, čeká polokulaté výročí také na **Pavlu Rybišku Pavlíkovou** (CAO Děčín).

μ Rost'a Štefánek μ Pavla Pavlíková μ Michal Švajgl μ

Vše nejlepší, hodně cest a sílu v prstech!!

Redakce CNS

Nu, a ještě něco pro Jonáše :o)

Vybrali a vhodnost posoudili kamarádi z klubu...

VÝROČÍ

SRPEN 2007

- 4.8. **Bedřich Fabián**, HK Děčín
- 6.8. **Pavla Pavlíková**, CAO Děčín
- 6.8. **Rostislav Štefánek**, CAO Děčín
- 8.8. **Pavel Zip Horník**, CAO Děčín
- 8.8. **Michal Švajgl**, CAO Děčín
- 10.8. **Jana Hovorková**, CAO Děčín
- 12.8. **Michaela Andělová**, CAO Děčín
- 12.8. **Petr Jansa**, Benešov n/PL, předseda oddílu
- 14.8. **Jarmila Kašáková**, HO TJ Doprava Děčín
- 17.8. **Mirka Sirková**, CAO Děčín
- 18.8. **Dušan Pajonk**, Labská Stráž
- 20.8. **Pavčina Vítáková**, HO Český ráj
- 22.8. **Zuzana Nehasilová**, Děčín
- 22.8. **Pavel Párek Suchopárek**, Horoklub Chomutov
- 23.8. **Pavel Kýsa Bechyně**, HOKET Praha
- 25.8. **Helmut Weigel**, čestný člen ČHS
- 26.8. **Milan Svinčo Svinářik**, Horoklub Chomutov
- 27.8. **Jarda Ježek**, DC-S

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme vše nejlepší!

-iS-

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ HOROLEZECKÝCH A SPORTOVNÍCH AKCÍ

Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...

- 18.8. **Pahorkáč – Peklo severu**, veřejný závod, místo Rumburk – rest. Dymník, pořádá Roman Horký, tel. 604559787, www.bikebase.cz
- 26.8. **Skleněný muž** – triatlon (0,5-20-4), závod hobby, www.sportem.info
- 31.8. **Večerní závody** – měřený trénink od 18 hod, běh 60m, 150m, 1 míle, hod koulí, pořádá Josef Vlk, místo atletický stadion DC, tel. 412528544, www.skacelsolar.cz/kob
- září **Chřibský hnědák 2007** – Lezecký dvojboj (lezení a MTB). Pořádá HK Uherské Hradiště podle nových pravidel
- 18.9. **Cyklistická časovka do vrchu**. Podzimní část. Start v 16.00 Nebočady, cíl Buková hora, 13,5 km. Info Uher, Mišítková
- 29.9. **Hřeben Krušných hor na kolech**, VII. ročník. Info Uher, Mišítková

(Kalendář akcí má pouze informativní charakter. Redakce nemůže ručit za jejich konání ani termíny. Je tedy v osobním zájmu každého zájemce o účast kontaktovat pořadatele a domluvit se na podrobnostech přímo s ním.)

V příštím čísle CAO News

Snad už vyjde připravovaný rozhovor se Zdeňkem Kropáčkem
Honza Horák nám přiblíží svůj parádní výstup na Pik Lenina
Jedna zajímavá oblast pro qvakery
Mnoho nových cest
Nebudou chybět pravidelné rubriky
a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 12.9.2007!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Telegraficky:

- Z vandrování a lezení se ze Slovenska vrátili **Šárka** a **Jan Paulovi**. Ani je nesežral medvěd, přestože jedno ráno našli medvědí trus jen pár metrů od jejich stanu..
- Letitý projekt (snad **Karla Bělina**?) na Podzimní věž v Ostrově se ve středu 8. srpna 2007 podařilo dokončit **Ondřeji Benešovi** a **Jaroslavu Ježkovi**. Převísem k původnímu kruhu a dále přes 2 BH na přímo na vrchol. Klasifikace prý hezká IX..
- Dva drby z CAO Děčín: Před dvěma měsíci se nám vdala **Káta Pánková** a další členka **Mirka Sirková** se už brzy stane maminkou.. Gratulujeme!
- **Saša Merhulíková** prozradila na svého muže: „...*Karlík vzal odstupně a šel do předčasného důchodu. Třebas dojde i k tomu, že se opět začneme sápat na nějaké nízké a lehké skalky.*“ Tak ať to vyjde!!
- **Pavel Pavouk Černý** zavítal s celou rodinou do Vlčího království – Moravského krasu. Nějaké klasiky padly, zbytek času připadl na kolo a.. kešky :o)
- **Jan Horáček Horák** s **Pavlou Rybišskou Pavlíkovou** strávili dva víkendy na Velké Veleni. Honzův prst se již téměř zahojil, a tak padl i dotaz na nové cesty na MVV a kde že se nachází ten Jupiter..
- Na 21. srpna plánuje **K.B.** vztyčení nové české vlajky na ostrovském Císaři. Tu původní tam umístil ve stejný den ještě za hluboké totality..
- Oslavy výročí **100 let LKP** se uskuteční v sobotu 22. září 2007. Sraz v 9:30 hod u Turistické chaty v Prachovských skalách.

Heslo na tento měsíc:

"Neposuzuj zed', dokud se jí nedržíš!"

Joska Smitko

Šťastné návraty přeje za celou redakci CAO News

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 5. ZÁŘÍ 2007
V RESTAURACI NA KOCANDĚ OD 18 HODIN...

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!